DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

Warszawa, dnia 19 grudnia 1980 r. Nr 5* poz. 13—16

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA

13

ZARZĄDZENIE Nr 10

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 16 września 1980 r.

w sprawie powołania resortowej komisji do spraw kwalifikowania pracowników do pracy za granicą.

Na podstawie § 3 ust. 1 uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski nr A-30, poz. 442), w związku z § 8 ust. 1 zarządzenia nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 marca 1979 r. w sprawie przygotowania kwalifikowanych kadr w dziedzinie współpracy z zagranicą — ustalam, co następuje:

§ 1.

W Głównym Komitecie Turystyki, zwanym dalej „Komitetem", powołuje się resortową komisję do spraw kwalifikowania pracowników do pracy za granicą, zwaną dalej „komisją".

§ 2.

1. Do zadań komisji należy:
1) przedstawianie Przewodniczącemu Komitetu kandydatów do resortowej rezerwy kadry kwalifikowanej do pracy za granicą, zwaną dalej „rezerwą kadrową",
2) prowadzenie ewidencji rezerwy kadrowej,
3) przedstawianie Przewodniczącemu Komitetu kandydatów kierowanych do pracy za granicą.

2. W skład komisji wchodzą:
1) dyrektor Departamentu Szkolenia i Kontroli jako przewodniczący,
2) dyrektor Gabinetu Przewodniczącego oraz przedstawiciele Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej oraz Centrali Turystycznej „Orbis" jako członkowie,
3) pracownik Departamentu Szkolenia i Kontroli jako sekretarz.

3. Przewodniczący komisji może zapraszać do udziału w posiedzeniu komisji przedstawiciela macierzystego zakładu pracy, który zgłosił kandydata do rezerwy kadrowej.

§ 3.

1. Posiedzenia komisji zwołuje jej przewodniczący w miarę potrzeb.

2. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 4.

Obsługę biurową zapewnia Departament Szkolenia i Kontroli.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *Teresa Andrzejewska*

*) Ostatni numer w 1980 r.

14

ZARZĄDZENIE Nr 11
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 4 października 1980 r.

w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw turystycznych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o organizacji statystyki państwowej (Dz. U. z 1962 r. Nr 10, poz. 47 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się instrukcję w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw turystycznych stanowiącą załącznik do zarządzania.

§ 2.

Traci moc zarządzenie Nr 5 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 stycznia 1977 r. w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw turystycznych.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *Teresa Andrzejewska*

Załącznik do zarządzenia nr 11 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 4 października 1980 r.

INSTRUKCJA

w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw turystycznych.

Część I
Przepisy ogólne

§ 1.

1. Instrukcja określa terminy, rozdzielniki i zasady sporządzania resortowych sprawozdań finansowych przez jednostki organizacyjne działające według zasad rozrachunku gospodarczego, zwane dalej „przedsiębiorstwami" — rozliczające się z budżetem centralnym i terenowym, zaliczane do działu gospodarki narodowej „turystyka i wypoczynek".

§ 2.

1. Resortowe sprawozdania finansowe sporządzane przez jednostki określone w § 1 obejmują:
1) kwartalne sprawozdanie z wykonania planu sprzedaży KT-pf-1,
2) roczne sprawozdanie z wykonania planu kosztów, produkcji i usług KT-pf-2.

2. Szczegółowe zasady sporządzania sprawozdań wymienionych w ust. 1 normuje część II instrukcji.

§ 3.

1. Ustala się następujące terminy składania sprawozdań finansowych wymienionych w § 2 ust. 1 przez:
1) przedsiębiorstwa (jednostki równorzędne):
   a) jednoszczeblowe — 22 dni robocze po okresie sprawozdawczym,
   b) dwuszczeblowe — 24 dni roboczych po okresie sprawozdawczym, przy czym zakłady (jednostki podstawowe) sporządzają sprawozdania z wyprzedzeniem umożliwiającym przedsiębiorstwu opracowanie i wysłanie sprawozdawczości finansowej w obowiązujących terminach,
2) zjednoczenia (jednostki równorzędne) — 27 dni roboczych po okresie sprawozdawczym.

2. Kwartalnego sprawozdania z wykonania planu sprzedaży nie sporządza się za I kwartał.

§ 4.

1. Ustala się następujący rozdzielnik składania sprawozdań przez jednostki jednoszczeblowe i dwuszczeblowe rozliczające się z budżetem centralnym i terenowym:
1) jednostka nadrzędna,
2) właściwy oddział banku,
3) okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym lub wydział finansowy właściwego urzędu wojewódzkiego w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem terenowym.

2. Ustala się następujący rozdzielnik składania sprawozdań zbiorczych przez zjednoczenia (jednostki równorzędne):
1) Główny Komitet Turystyki — Departament Ekonomiczno-Finansowy,
2) Główny Urząd Statystyczny — Departament Badań Demograficznych i Społecznych,
3) Ministerstwo Finansów — Departament Urządzeń Socjalnych i Kulturalnych,
4) Komisja Planowania,
5) właściwy oddział banku,
6) okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym lub wydział finansowy właściwego urzędu wojewódzkiego w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem terenowym.

Część II
Przepisy szczegółowe

Kwartalne sprawozdanie z wykonania planu sprzedaży KT-pf-1

§ 5.

1. Kwartalne sprawozdanie z wykonania planu sprzedaży obejmuje dane o sprzedaży (zewnętrznej i wewnętrznej), koszcie własnym i wynikach w przekroju poszczególnych działalności.

2. W rubrykach 1, 3, 5, 7, 9, 11 w odpowiednich wierszach wykazuje się dane na podstawie planu techniczno-ekonomicznego w wielkościach planu rzeczowego.

3. W rubrykach 2, 4, 6, 8, 10, 12, 13 w odpowiednich wierszach wykazuje się dane w sumach narastających według stanu na koniec okresu sprawozdawczego.

§ 6.

Dział 1

Produkcja materialna

1. W rubryce 2 wykazuje się sprzedaż netto (po wyeliminowaniu zmniejszeń):

1) w wierszu 02 — sprzedaż wydawnictw — z konta 7010, wyrobów pamiątkarskich i widokówek — z konta 7011 oraz sprzedaż sprzętu turystycznego i sportowego — z konta 7012,
2) w wierszach od 03 do 06 — odpowiednio salda kont od 7013 do 7017,
3) w wierszu 06 — sprzedaż — z konta 702,
4) w wierszu 09 — wpływy z tytułu otrzymanej prowizji (Pewex, Desa itp.) za sprzedaż towarów za dewizy — z konta 7080,
5) w wierszu 10 — wpływy z tytułu prowizji obsługi podróżniczej (od sprzedaży biletów PKP, PKS, LOT, kinowych, teatralnych itp.) — z konta 7081,
6) w wierszu 11 — sprzedaż usług ośrodka informacji, tj. saldo konta 7082,
7) w wierszu 12 — sprzedaż usług pomocniczych warsztatów konserwacyjnych — z konta 7083, pralni — z konta 7084 oraz pozostałych usług pomocniczych materialnych — z konta 7085,
8) w wierszu 13 — pozostałą nie wymienioną sprzedaż — z konta 708, np. działalność bytowo-materialną — z konta 7086,
9) w wierszu 15 — wielkość sprzedaży hurtowej — z konta 731,
10) w wierszu 16 — sprzedaż detaliczną — z konta 7320,
11) w wierszu 17 — sprzedaż gastronomiczną — z konta 7321.

2. W rubryce 4 wykazuje się koszt własny sprzedaży netto po wyeliminowaniu zmniejszeń łącznie z kosztami reklamy oraz kosztami handlowymi:

1) w wierszu 02 — koszt własny sprzedaży wyrobów — z kont od 7110 do 7112,
2) w wierszach od 03 do 06 — odpowiednio koszt własny — z kont od 7113 do 7117,
3) w wierszu 08 — koszt własny usług transportu — z konta 712,
4) w wierszu 09 — koszty handlowe — z konta 513 dotyczące sprzedaży towarów za dewizy,
5) w wierszu 10 — koszty handlowe — z konta 513 dotyczące sprzedaży usług obsługi podróżniczej,
6) w wierszu 11 — koszt własny sprzedaży usług ośrodka informatyki — z konta 7182,
7) w wierszu 12 — koszt własny usług pomocniczych — z kont od 7183 do 7185,
8) w wierszu 13 — koszt własny pozostałej sprzedaży — z konta 718 np. działalność bytowo-materialna — z konta 7186,
9) w wierszu 15 — sprzedaż hurtowa według cen zakupu towarów handlowych — z konta 736 oraz poniesione koszty hurtowni — z konta 512,
10) w wierszu 16 — sprzedaż detaliczna według cen zakupu towarów handlowych — z konta 7370 oraz koszty handlowe — z konta 513 dotyczące sprzedaży detalicznej ujętej na koncie 7320,
11) w wierszu 17 — sprzedaż usług gastronomicznych według cen zakupu — z konta 7371 oraz koszty zakładów gastronomicznych — z konta 515.

§ 7.

Dział 2

Usługi niematerialne

1. W rubryce 2 wykazuje się sprzedaż netto (po wyeliminowaniu zmniejszeń):

1) w wierszu 02 — sprzedaż usług turystyki krajowej — z konta 7210,
2) w wierszu 03 — sprzedaż usług wczasów i wypoczynku — z konta 7221,
3) w wierszu 04 — sprzedaż usług kwater prywatnych — z konta 7223,
4) w wierszu 05 — sprzedaż usług turystyki zagranicznej wyjazdowej — z konta 7212,
5) w wierszu 06 — sprzedaż usług turystyki zagranicznej wyjazdowej grupowej — według analityki konta 7212,
6) w wierszu 07 — sprzedaż usług turystyki zagranicznej wyjazdowej indywidualnej — według analityki konta 7212,
7) w wierszu 08 — sprzedaż usług turystyki zagranicznej przyjazdowej — według analityki konta 7211,
8) w wierszu 09 — sprzedaż usług wymiany walut — z konta 7213-
9) w wierszach 11 i 12 — sprzedaż usług bazy turystycznej — odpowiednio z kont:
   a) w wierszu 11 — sprzedaż usług hoteli — z konta 7220,
   b) w wierszu 12 — sprzedaż usług campingów — z konta 7222,
10) w wierszach od 14 do 23 — sprzedaż innych usług niematerialnych:
   a) w wierszu 14 — prowizje od skupu walut — z konta 7230,
   b) w wierszu 15 — sprzedaż usług parkingów — z konta 7231,
   c) w wierszu 16 — sprzedaż usług szkolenia — z konta 7232,
   d) w wierszu 17 — sprzedaż usług zespołów rzeczoznawców — z konta 7233,
   e) w wierszu 18 — sprzedaż usług przewodnictwa — z konta 7214,
   f) w wierszu 19 — sprzedaż usług wypożyczalni sprzętu turystyczno-sportowego — z konta 7234,
   g) w wierszach 20 i 21 — dane dla potrzeb branżowych,
   h) w wierszu 22 — sprzedaż pozostałych usług niematerialnych — z konta 7234.

2. W rubryce 4 wykazuje się koszt własny sprzedaży netto (po wyeliminowaniu zmniejszeń) łącznie z kosztami sprzedaży:

1) w wierszach od 02 do 09 — koszt własny sprzedaży usług turystycznych:
   a) w wierszu 02 — koszt własny sprzedaży usług turystyki krajowej — z konta 7260,
   b) w wierszu 03 — koszt własny sprzedaży usług wczasów i wypoczynku — z konta 7271,
   c) w wierszu 04 — koszt własny sprzedaży usług kwater prywatnych — z konta 7272,
   d) w wierszu 05 — koszt własny sprzedaży usług turystyki zagranicznej wyjazdowej — z konta 7262,
   e) w wierszu 06 — koszt własny sprzedaży usług turystyki zagranicznej wyjazdowej grupowej — z konta 7262,
   f) w wierszu 07 — koszt własny sprzedaży usług turystyki zagranicznej wyjazdowej indywidualnej — z konta 7262,
   g) w wierszu 08 — koszt własny sprzedaży turystyki zagranicznej przyjazdowej — z konta 7261,
   h) w wierszu 09 — koszt własny sprzedaży usług wymiany walut — z konta 7263,
2) w wierszach 11 i 12 — koszt własny sprzedaży usług bazy turystycznej:
   a) w wierszu 11 — koszt własny sprzedaży usług hoteli — z konta 7270,
   b) w wierszu 12 — koszt własny sprzedaży usług campingów — z konta 7272,

3) w wierszach od 14 do 22 — koszt własny sprzedaży innych usług niematerialnych:
   a) w wierszu 14 — koszt obciążający marżę od skupu walut (subagenci prowadzą wyodrębnioną ewidencję tych kosztów),
   b) w wierszu 15 — koszt własny sprzedaży usług parkingów — z konta 7280,
   c) w wierszu 16 — koszt własny sprzedaży usług szkolenia — z konta 7281,
   d) w wierszu 17 — koszt własny sprzedaży usług zespołu rzeczoznawców — z konta 7282,
   e) w wierszu 18 — koszt własny sprzedaży usług przewodnictwa — z konta 7264,
   f) w wierszu 19 — koszt własny sprzedaży usług wypożyczalni sprzętu turystyczno-sportowego — z konta 7265,
   g) w wierszach 20 i 21 — dane dla potrzeb branżowych,
   h) w wierszu 22 — koszt własny sprzedaży pozostałych usług niematerialnych — z konta 7283.

§ 8.

Dział 3

Inne dochody

1. W rubryce 2 w wierszu 01 wykazuje się sprzedaż netto (po wyeliminowaniu zmniejszeń) materiałów oraz inne dochody zewnętrzne — z konta 762.

2. W rubryce 4 w wierszu 01 wykazuje się wartość sprzedanych materiałów.

§ 9.

1. W rubryce 6 w wierszu 02 wykazuje się akumulację wyliczoną we wszystkich wierszach działów 1, 2 ,3 jako różnicę rubryk 2 i 4.

2. W rubryce 8 w wierszu 02 wykazuje się podatki — na podstawie ewidencji szczegółowej do kont: 741, 745, 746, 749.

3. W rubryce 10 w wierszu 02 wykazuje się dopłaty z budżetu ewidencjonowane w analityce kont 741, 745, 746, 749.

4. W rubryce 12 w wierszu 02 wykazuje się straty, a w rubryce 13 zyski w odpowiednich wierszach działów 1, 2, 3 wyliczone jako różnice rubryk 6, 8 i 10.

§ 10.

Dział 4

Dane uzupełniające

1. W danych uzupełniających o działalności agencyjnej wykazuje się:
1) w rubryce 1 — sprzedaż szacunkową według danych statystycznych,
2) w rubrykach 2, 4, 6 w wierszach 01, 02, 03, 04 — wielkości planowane na podstawie planu techniczno-ekonomicznego w wielkościach planu rocznego,
3) w rubrykach 3, 5, 7 w wierszach 01, 02, 03, 04 — wielkości na podstawie odpowiednich kont.

2. W danych uzupełniających o sprzedaży wykazuje się:
1) w rubryce 1 w wierszu 01 — wartość sprzedaży wewnętrznej, tj. ujętych na kontach analitycznych do kont 701, 702, 708, 721, 722, 723, 732,
2) wolne wiersze — dane dla potrzeb branżowych.

Roczne sprawozdanie z wykonania planu kosztów produkcji i usług KT-pf-2

§ 11.

Dział 1

Koszty produkcji

1. Dział 1 sprawozdania sporządza się na podstawie ewidencji szczegółowej do kont 5010, 5011, 5012, 5013, 5014, 5016, 505.

2. W dziale 1 wykazuje się:
1) w rubryce 1 – koszty produkcji wyrobów — z kont 5010, 5011 i 5012,
2) w rubryce 2 — koszty robót budowlanych — z konta 5016,
3) w rubryce 3 — koszty stacji obsługi samochodów — z konta 5013,
4) w rubryce 4 — koszty pomocy drogowej — z konta 5014,
5) w rubryce 5 — koszty transportu — z konta 505,
6) w wierszu 03 — płace — z konta 431,
7) w wierszu 04 — zużycie materiałów podstawowych i pozostałych — z kont 4110 i 4111 w części przeznaczonej na konta grupy 501, jak również w części przypadającej na zakup materiałów z konta 523,
8) w wierszu 05 — amortyzację — z konta 400,
9) w wierszu 06 — koszty paliwa i energii — z kont 414 i 419,
10) w wierszu 07 — koszty usług świadczonych na rzecz działalności produkcyjnej przez działalności pomocnicze, przenoszone z kont 531, 532 i 536 oraz koszty podane w wierszu 08,
11) w wierszu 08 — koszty wydziałowe — z konta 521 oraz koszty zarządu — z konta 555 w części przypadającej na produkcję,
12) w wierszu 09 — różnicę stanów produkcji w toku na początek roku i koniec okresów sprawozdawczych (wzrost wartości produkcji w toku wykazuje się ze znakiem „—" a spadek ze znakiem „+"),
13) w wierszu 10 — koszt wytworzenia wyrobów lub usług przemysłowych tj. sumę względnie różnicę wierszy 01 i 09.

§ 12.

Dział 2

Koszty usług

1. Dział 2 sprawozdania sporządza się na podstawie kont od 5020 do 5022 oraz 5031, 5033 i 5061.

2. W dziale 2 wykazuje się:
1) w rubryce 1 — koszty turystyki krajowej — z konta 5020,
2) w rubryce 2 — koszty zagranicznej turystyki przyjazdowej — z konta 5021,
3) w rubryce 3 i 4 — koszty zagranicznej turystyki wyjazdowej — z konta 5022 w podziale na turystykę grupową i indywidualną,
4) w rubryce 5 — koszty powstałe w związku z wynajmem kwater prywatnych — z konta 5033,
5) w rubryce 6 — koszty wczasów i wypoczynku — z konta 5031,
6) w rubryce 7 — koszty szkolenia kierowców — z konta 5061,
7) w wierszu 03 — usługi refakturowane (obce i własne) — z konta 502 w zakresie:
   a) usług transportowych,
   b) wyżywienia,
   c) noclegów,
   d) pobytów w pensjonatach,
   e) zryczałtowanych opłat łącznie za noclegi i wyżywienie,
   f) biletów imprezowych (kino, teatr, imprezy sportowe itp.),
   g) innych usług (np. wynajmu sprzętu sportowego i turystycznego),
8) w wierszu 04 — płace, obejmujące wynagrodzenia objęte osobowym funduszem płac, odnoszące się do działalności turystycznej — z analityki do konta 431,

9) w wierszu 05 — fundusz bezosobowy — z analityki do konta 431,

10) w wierszu 06 — koszty pośrednie wraz z kosztami podanymi w wierszu 07,

11) w wierszu 07 — koszty wydziałowe — z konta 521 i koszty zarządu — z konta 555 w części przypadającej na usługi turystyczne,

12) w wierszu 08 — różnicę stanu imprez turystycznych w toku na początek roku i koniec okresów sprawozdawczych (wzrost wartości imprez w toku wykazuje się znakiem „—", a spadek znakiem „+"),

13) w wierszu 09 — koszt wytworzenia usług turystycznych tj. sumę względnie różnicę wierszy 01 i 08.

§ 13.

Dział 3

Koszty bazy turystycznej

1. Dział 3 sprawozdania sporządza się na podstawie ewidencji analitycznej do kont 5030 i 5032.

2. W dziale 3 wykazuje się:

1) w rubryce 1 — koszty usług zakładów hotelarskich oddanych w agencję,

2) w rubryce 2 — koszty usług zakładów hotelarskich w zarządzie własnym — z konta 5030,

3) w rubryce 3 — koszty usług campingów oddanych w agencję,

4) w rubryce 4 — koszty usług campingów w zarządzie własnym — z konta 5032,

5) w wierszu 03 — płace — z konta 431,

6) w wierszu 04 — koszty zużycia materiałów — z kont 4110 i 4111 oraz odpowiednią część kosztów zakupu materiałów — z konta 523,

7) w wierszu 05 — koszty zużycia materiałów pędnych, olejów i smarów — z konta 414 oraz koszty zużycia energii obcej na potrzeby eksploatacyjne — z konta 419,

8) w wierszu 06 — koszty remontów własnych i obcych środków trwałych wykonywane przez inne przedsiębiorstwa i organizacje — z konta 427,

9) w wierszu 07 — koszty z tytułu umorzenia przedmiotów nietrwałych i drobnego sprzętu — z konta 4112,

10) w wierszu 08 — odpisy na „fundusz odtworzenia wyposażenia" lub „fundusz odtworzenia wyposażenia i modernizacji" — zgodnie z kontem 459,

11) w wierszu 09 — amortyzację środków trwałych — z konta 400,

12) w wierszu 10 — koszty działalności pomocniczych na rzecz bazy turystycznej — z kont 531, 532 i 536 oraz koszty podane w wierszu 11,

13) w wierszu 11 — koszty wydziałowe — z konta 521 i koszty zarządu — z konta 555 w części przypadającej na bazę turystyczną.

§ 14.

Dział 4

Koszty handlowe

1. Dział 4 sprawozdania sporządza się na podstawie ewidencji szczegółowej do kont 512, 513 i 515.

2. W dziale 4 wykazuje się:

1) w rubryce 1 — koszty hurtowni i jednostek zaopatrzenia — z konta 512,

2) w rubryce 2 — koszty punktów detalicznych: kiosków z pamiątkami, sklepów ze sprzętem turystycznym i sportowym, kiosków i sklepów spożywczych, stacji benzynowych itp. oddanych w agencję,

3) w rubryce 3 — koszty punktów wymienionych w rubryce 2 w zarządzie własnym — z konta 513,

4) w rubryce 4 — koszty obsługi podróżniczej dotyczące sprzedaży biletów kolejowych, lotniczych, kinowych itp. — z konta 513,

5) w rubryce 5 — koszty zakładów gastronomicznych oddanych w agencję,

6) w rubryce 6 — koszty zakładów gastronomicznych w zarządzie własnym — z konta 515,

7) w rubryce 7 — koszty kiosków i sklepów sprzedaży towarów za dewizy — według analityki konta 513.

3. W dziale 4 poszczególne wiersze wypełnia się następująco:

1) wiersz 03 — jak wiersz 03 w dziale 3,

2) wiersz 04 — jak wiersz 06 w dziale 3,

3) wiersz 05 — jak wiersz 07 w dziale 3,

4) wiersz 06 — jak wiersz 08 w dziale 3,

5) wiersz 07 — jak wiersz 09 w dziale 3,

6) w wierszu 08 — koszty surowca — z konta 513,

7) wiersz 09 — jak wiersz 10 w dziale 3,

8) wiersz 10 — jak wiersz 11 w dziale 3,

9) w wierszu 11 — sprzedaż towarów — z kont 7370, 7371 i 736.

§ 15.

Dział 5

Koszty wydziałowe i zarządu

1. Dział 5 sprawozdania sporządza się na podstawie ewidencji szczegółowej do kont 521 i 555.

2. W dziale 5 wykazuje się:

1) w rubryce 1 — koszty wydziałowe — z konta 521,

2) w rubryce 2 — koszty zarządu — z konta 555.

3. Zasady wypełniania poszczególnych wierszy są zgodne z wytycznymi podanymi do tabel poprzednich działów.

§ 16.

Dział 6

Dane uzupełniające

1. Dział 6 sprawozdania sporządza się na podstawie ewidencji szczegółowej. W rubryce 1 wykazuje się wartość odsetek bankowych od kredytów inwestycyjnych:

1) w wierszu 01 — obciążających — konto 555,

2) w wierszu 02 — obciążających według ustalonego klucza działalność hotelową — konto 5030,

3) w wierszu 03 — obciążających według ustalonego klucza działalność gastronomiczną — konto 515.

15

ZARZĄDZENIE Nr 19

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 15 grudnia 1980 r.

w sprawie opłat za przewodnictwo turystyczne.

Na podstawie § 10 ust. 13 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19 poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się opłaty za przewodnictwo turystyczne, świadczone przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, zwanych dalej „przewodnikami", określone w załączniku do zarządzenia.

2. Zamawiający przewodnictwo, niezależnie od opłat ustalonych w załączniku do zarządzenia, pokrywa koszty transportu, wyżywienia, zakwaterowania oraz innych świadczeń z jakich korzystają uczestnicy wycieczki.

§ 2.

1. Jeżeli zamawiający nie odwoła zamówienia przewodnika co najmniej na 72 godziny przed ustalonym terminsm rozpoczęcia wycieczki, ponosi opłatę w wysokości:

a) za przewodnictwo świadczone w miastach: Gdańsk, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Szczecin, Warszawa, Wrocław, Toruń, Katowice — 510,— zł,

b) za przewodnictwo świadczone w pozostałych miastach, bez względu na rodzaj przewodnictwa — 340,— zł,

c) za przewodnictwo terenowe i górskie — 680,— zł,

d) za przewodnictwo zakładowe oraz w hutach, kopalniach i stoczniach morskich — opłat godzinowych określonych w § 1 załącznika, z uwzględnieniem czasu trwania wycieczki ustalonego w wewnętrznym regulaminie zwiedzania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przewodnictwa w obiektach zabytkowych oraz muzeach martyrologii.

3. Przewodnik obowiązany jest oczekiwać 2 godziny od wyznaczonego czasu spotkania z wycieczką.

§ 3.

1. Maksymalna liczba uczestników, którym mogą być świadczone informacje i usługi przewodnickie przez jednego przewodnika, wynosi:

1) w miastach i na krajowych wycieczkach terenowych — 50 osób, a na wycieczkach autokarowych — liczbę osób równą liczbie miejsc stałych w autokarze bez przyczepy,

2) na terenie jaskiń, w obiektach zabytkowych, zakładach pracy, rezerwatach i w muzeach martyrologii — liczbę osób określoną wewnętrznym regulaminem zwiedzania,

3) na łatwych terenach górskich — 50 osób,

4) na innych terenach górskich szczytowych, wysokogórskich i trudnych terenach taternickich — liczbę osób określoną odrębnymi regulaminami.

2. Jeżeli liczba uczestników wycieczki przekracza wielkości określone w ust. 1, wykonanie usługi uzależnione jest od zamówienia dodatkowego przewodnika lub zmniejszenia liczba uczestników.

§ 4.

W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się zmniejszenie do 25% opłat za usługi przewodnickie i wynagrodzeń przewodników turystycznych dla wycieczek szkolnych, inwalidów, emerytów i rencistów. Decyzja w tym zakresie należy do Biura Obsługi Ruchu Turystycznego w uzgodnieniu z właściwym zarządem Koła Przewodników.

§ 5.

Traci moc zarządzenie nr 33 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 lipca 1976 r. w sprawie cen usług świadczonych przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (Dz. Urz. GKKFiT Nr 5, poz. 21).

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od 15 grudnia 1980 r.

Przewodniczący Komitetu: *Teresa Andrzejewska*

Załącznik do zarządzenia nr 19 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 15 grudnia 1980 r.

Opłaty za przewodnictwo
świadczone przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

§ 1.

Za przewodnictwo turystyczne świadczone przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego pobiera się następujące opłaty:

Lp.	Rodzaj wycieczki i opłat	Opłata podstawowa w złotych
1	**Opłaty godzinowe — za 1 godz.**	
	Wycieczki:	
	a) w miastach, obiektach zabytkowych (np. Łańcut, Wilanów, Wawel, Malbork, Biskupin, Pszczyna),	85,—
	b) w zakładach pracy (z wyjątkiem hut, kopalń i stoczni morskich),	85,—
	c) w muzeach martyrologii, w hutach kopalniach, stoczniach morskich, i jaskiniach.	130,—
2	**Opłaty ryczałtowe:**	
	Wycieczki:	
	a) terenowe i górskie, za każdy dzień:	
	— trwające do 8 godzin,	680,—
	— terenowe trwające od 8 do 12 godzin,	850,—
	b) w obiektach zabytkowych o zorganizowanym systemie zwiedzania oraz muzeach martyrologii, niezależnie od czasu oprowadzania po obiektach — od 1 osoby*).	10,—
3	**Opłaty ryczałtowe minimalne**	
	Wycieczki:	
	a) w miastach: Gdańsk, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Szczecin, Warszawa, Wrocław, Toruń, Katowice,	510,—
	b) w pozostałych miastach, bez względu na rodzaj przewodnictwa,	340,—
	c) terenowe i górskie,	680,—
	d) w muzeach martyrologii, w zakładach pracy oraz w hutach, kopalniach i stoczniach morskich — opłata godzinowa pomnożona przez minimalny czas zwiedzania muzeum lub zakładu, określony wewnętrznym regulaminem zwiedzania.	

*) Opłata za usługę świadczoną wyłącznie turystom indywidualnym

§ 2.

Wysokość opłat określonych w § 1 ulega podwyższeniu w stosunku do opłat podstawowych.

1) o 25% za prowadzenie wycieczki o określonej na życzenie zamawiającego tematyce specjalnej lub wymagającej dodatkowych uprawnień,
2) o 100% za prowadzenie wycieczki w języku obcym,
3) o 50% za każdy następny język, w przypadku gdy zleceniodawca zleca obsługę wycieczki w kilku językach obcych, o ile grupę wycieczkową prowadzi jeden przewodnik,
4) o 50% za prowadzenie wycieczek wysokogórskich szlakami znakowanymi typu: Orla Perć, Rysy — w okresie letnim oraz narciarskich w górych,
5) o 100% za prowadzenie wycieczek wysokogórskich szlakami nieoznakowanymi np. Gerlach, Lodowy, wycieczek taternickich o I i II stopniu trudności wg WHP (W. H. Paryski „Tatry Wysokie”) oraz trudnych wycieczek narciarskich oznaczonych gwiazdką w regulaminie Górskiej Odznaki Narciarskiej.

§ 3.

Zleceniodawca ponosi niżej wymienione dodatkowe koszty zależnie od rodzaju zlecanej wycieczki:

1) koszty związane z dojazdem przewodnika do miejsca rozpoczęcia i zakończenia wycieczki z siedziby biura obsługi ruchu turystycznego wydającego zlecenia, rozliczanych zgodnie z przepisami o delegacjach służbowych,
2) za zlecenie przewodnikowi terenowemu lub górskiemu równoczesnego pełnienia funkcji pilota — opłatę dodatkową 80,— zł za każdy dzień oraz dodatkowo ryczałt 80,— zł za dokonanie całości rozliczeń wycieczki; opłaty nie przysługują, jeżeli grupa posiada pilota,
3) za zlecenie przewodnikowi miejskiemu dodatkowych czynności (np. pobranie dla grupy biletów, zleceń wstępu itp.) — dodatkową opłatę ryczałtową 80,— zł,
4) przy wycieczkach na tereny przygraniczne państw ościennych, niezależnie od kosztów wymienionych w § 1 ust. 2 zarządzenia, kieszonkowe w wysokości 1/4 diety stosowanej w czasie delegacji służbowych za granicę lub ekwiwalent w wysokości 100% opłaty podstawowej, określonej w § 1,
5) jeżeli uczestnicy wycieczki krajowej lub zagranicznej przyjazdowej (trwającej ponad 8 godzin) nie korzystają ze zbiorowego żywienia, zleceniodawca pokrywa ryczałt dla przewodnika w wysokości diety dziennej przewidzianej dla pilotów wycieczek krajowych i zagranicznych; ryczałt ten ulega podwyższeniu o 100% w przypadku prowadzenia wycieczki wysokogórskiej, wymienionej w § 2 pkt 4 i 5,
6) jeżeli uczestnikom wycieczki na tereny przygraniczne państw ościennych nie przysługuje całodzienne wyżywienie, przewodnik zamiast wyżywienia i kieszonkowego, otrzymuje dietę w wysokości stosowanej przy delegacjach służbowych za granicę.

§ 4.

Czas pracy przewodnika liczy się od momentu spotkania z grupą wyznaczonego przez zleceniodawcę do momentu zakończenia wycieczki. Jeżeli czas dotarcia przewodnika z biura wystawiającego zlecenie do grupy wycieczkowej i powrót przekracza łącznie 1 godzinę, czas ten wlicza się do czasu trwania wycieczki.

16

ZARZĄDZENIE Nr 21
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 19 grudnia 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie cen usług hotelarskich.

Na podstawie § 10 ust. 13 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 6 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 5 kwietnia 1980 r. w sprawie cen usług hotelarskich (Dz. Urz. GKT z 1980 r. Nr 2, poz. 3 i Nr 3, poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzenie określa maksymalne ceny usług hotelarskich oraz zasady i tryb ustalania cenników tych usług świadczonych w ogólnie dostępnych zakładach hotelarskich".

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów zarządzania nie stosuje się do cen usług hotelarskich świadczonych w schroniskach Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych".

2) w § 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Ustala się tabelę maksymalnych cen zniżkowych w pokojach gościnnych, stanowiącą załącznik nr 12a".;

3) skreśla się § 7,

4) w § 9 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 1—4 nie stosuje się do cen zniżkowych usług świadczonych w pokojach gościnnych",

5) w § 10 ust 3 w pierwszej rubryce tabeli po wyrazach „jedna gwiazdka" dodaje się wyrazy „lub IV",

6) § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W pokojach gościnnych ustala się maksymalną opłatę w wysokości 30% ceny miejsca noclegowego w danym pokoju za miejsce dodatkowe lub dostawione na życzenie gościa, nie mniej jednak niż 15 zł na dobę",

7) § 12 otrzymuje brzmienie:

„12. 1. Maksymalna opłata za kąpiel w wannie lub pod prysznicem wynosi 10 zł, a łącznie z udostępnieniem kąpiącemu się mydła i ręcznika — 20 zł",

2. W pokojach gościnnych opłata, o której mowa w ust. 1, może być stosowana tylko w kategorii II, III i IV".,

8) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Zniżkowe ceny mogą być podwyższone w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych oraz mających inne walory sprzyjające napływowi podróżnych:

1) w pokojach gościnnych do 100%,

2) w pozostałych zakładach hotelarskich do 10%.

2. Podwyższenie cen, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane za zgodą terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego".,

9) skreśla się § 16.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Przewodniczący Komitetu: wz *Andrzej Trojnar*

Załącznik nr 12a

Tabela maksymalnych cen zniżkowych usług w pokojach gościnnych

Cena za dobę w złotych

Lp.	Pokój	Kategoria pokoju			
		I	II	III	IV
1	Pokój 1-osobowy	70	55	40	30
2	Pokój 2-osobowy	100	80	30*)	25*)
3	Pokój 3-osobowy	120	35*)	—	—
4	Pokój 4-osobowy	—	35*)	—	—
5	Pokój wieloosobowy	—	—	25*)	20*)

*) Cena miejsca w pokoju

Uwagi:

1. Biuro zakwaterowania udziela zniżek:

1) Funduszowi Wczasów Pracowniczych oraz zakładom pracy najmującym pokoje gościnne w celu wypoczynku urlopowego dla pracowników na okres co najmniej jednego miesiąca,

2) wycieczkom młodzieży szkolnej i akademickiej,

3) w okresach poza sezonem turystycznym.

2. Zniżki, o których mowa w ust. 1 ustala biuro zakwaterowania we własnym zakresie do 20% ceny, a w większej wysokości — w porozumieniu z wynajmującym pokoje gościnne.

3. Cenę wynajmu pokoju gościnnego na cele kulturalno-oświatowe (świetlice) ustala się w wysokości nie wyższej od odpowiadającej kategorii, która zostałaby przyznana pokojowi ze względu na ogólne wymagania kategoryzacyjne.

4. Cena, o której mowa w ust. 3, ulega obniżeniu, jeżeli w pokoju brak jest odpowiedniego wyposażenia, a zwłaszcza telewizora, radia, magnetofonu lub gier towarzyskich.

Redakcja: Główny Komitet Turystyki — Gabinet Przewodniczącego.

Administracja: Główny Komitet Turystyki — Biuro Administracyjno-Gospodarcze, 00-581 Warszawa, ul. Litewska 2/4 — skrytka pocztowa 992. **Cena zł 3,—**

Zakłady Graficzne „Tamka", Warszawa. Zam. 0091-1300-81. Nakład 6.000 egz. Indeks 35652.